

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.9.2011
KOM(2011) 460 endelig/2

Annule et remplace le COM(2011) 460 final du 20.07.2011

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Om Rumæniens fremskridt inden for rammerne af mekanismen for samarbejde og kontrol

{SEK(2011) 968 endelig}

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Om Rumæniens fremskridt inden for rammerne af mekanismen for samarbejde og kontrol

1. INDLEDNING

Mekanismen for samarbejde og kontrol¹ (CVM) blev indført efter Rumæniens tiltrædelse af EU for at bistå Rumænien med at etablere et upartisk, uafhængigt og effektivt retsvæsen og administrativt system. Det er en national opgave at ændre rets- og domstolssystemet og bringe det yderligere på linje med det, man har i andre medlemsstater. Det kræver, at regeringen forbereder og foreslår central rammelovgivning, at parlamentet vedtager den, og at retsvæsenet ændrer sine procedurer og praksis med henblik på at gennemføre dem som planlagt. CVM har siden 2007 støttet Rumæniens bestræbelser på at etablere de nødvendige strukturer for et moderne retsvæsen. CVM har til tider været anfægtet og kritiseret af forskellige elementer i denne nødvendige nationale konsensus, men det er i dag almindeligt anerkendt, at den har bidraget til at fremme ændringer i den rigtige retning. Den rumænske regering har udvist beslutsomhed og engagement i forbindelse med gennemførelsen af reformprocessen. Parlamentet eller - indtil for nylig - retsvæsenet har ikke altid udvist den samme beslutsomhed. Over en femårig periode er fokus skiftet fra forberedelse og vedtagelse af love til gennemførelsen af dem. De elementer, der er nødvendige til reformen af retsvæsenet, er nu i store træk på plads, selv om de ikke er fuldstændige. Som det vil fremgå af denne rapport, skal der med de næste nødvendige skridt fokuseres på retsvæsenets implementering af de nye love.

Denne rapport er den femte årlige rapport siden etableringen af CVM². I sommeren 2012 - fem år efter etableringen af CVM - vil Kommissionen gennemføre en overordnet CVM-vurdering af Rumæniens fremskridt siden tiltrædelsen og på baggrund heraf fremlægge passende forslag. Nærværende rapport indeholder en række specifikke anbefalinger, der skal gøre det muligt at hjælpe Rumænien med at forberede denne overordnede evaluering.

2. STATUS OVER REFORMPROCESSEN I RUMÆNIEN

Resultater og udfordringer

¹ Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 56).

² Rapporten er baseret på de regelmæssige oplysninger, som de rumænske myndigheder blandt andet har givet som svar på detaljerede spørgeskemaer fra Kommissionen. Kommissionen er i sit arbejde blevet bistået af uafhængige eksperter og har trukket på dokumentation og input fra mange forskellige kilder. Det ledsagende støttedokument redegør for Kommissionens detaljerede evaluering af de fremskridt, der er gjort i forhold til alle de benchmarks, der er fastlagt ved beslutningen om CVM.

Rumænien har siden Kommissionens sidste årsrapport taget betydelige skridt til at forbedre retsprocedureernes effektivitet og fortsat forberedelserne til ikrafttrædelsen af fire nye lovbøger, som udgør grundlaget for et moderne retsvæsen. Forud for gennemførelsen af de nye lovbøger har den lille reformlov medført, at retsprocedurene er blevet hurtigere. Rumænien reagerede også hurtigt på Kommissionens anbefaling ved at vedtage ny lovgivning for det nationale agentur for integritet. Det nationale agentur for integritet har været operationelt under denne nye lovgivning og er begyndt at opnå resultater med sin efterforskning. Selv om det ikke er en del af CVM's benchmarks, besluttede myndighederne at gennemføre evalueringer af retsvæsenet, af offentlige indkøb og af politikken til bekæmpelse af korruption. I løbet af den samme periode kunne det nationale direktorat for korruptionsbekæmpelse fremvise fortsat overbevisende resultater i forbindelse med efterforskning af højtprofilerede korruptionssager.

På trods af de fremskridt, der er opnået siden juli 2010, mangler der stadig konsekvens og resultater på en række områder. Der skal stadig gøres fremskridt i kampen mod korruption. Domstolsbehandlingen af flere vigtige højtprofilerede sager har været forsinket i flere år, og der er heller ikke sket meget i denne periode. Der skal hurtigt træffes foranstaltninger til at fremskynde behandlingen af disse sager og forhindre, at de indstilles på grund af forældelse. Kampen mod korruption skal forblive en topprioritet og koordineres gennem en ny vidtspændende og effektiv strategi til korruptionsbekæmpelse. Der er behov for hurtig gennemførelse af foranstaltninger, der kan gøre beslaglæggelsen af gevinster fra kriminalitet mere effektiv, forbedre efterforskning af pengehvidvask og undgå interessekonflikter i forbindelse med forvaltning af offentlige midler. Der bør kunne fremvises bedre resultater i forbindelse med konfiskation af værdier, hvis oprindelse ikke kan forklares, og det samme gælder anvendelse af afskrækkende sanktioner for lovovertrædelser.

For at fremskynde reformen af retsvæsenet i løbet af den næste periode skal Rumænien træffe effektive ledsageforanstaltninger til gennemførelse af civillovbogen og vedtage en plan for implementering af de resterende tre nye lovbøger, der skal gennemføres i 2012, og fastlægge rammer for samarbejde med domstolene og civilsamfundet for at lette de nødvendige strukturelle tilpasninger af retsvæsenet. Til det formål skal Rumæniens reformstrategi for retssystemet vedtages formelt efter dets evaluering og suppleres med en handlingsplan, en tidsplan og et passende budget. Det nyligt konstituerede øverste retsråd har endnu ikke demonstreret sit reformengagement gennem konkrete resultater.

Reform af retsvæsenet

Rumænien har siden den seneste evaluering forbedret *retsvæsenets effektivitet* gennem en forenkling af visse retsprocedurer og indførelse af nye retsredskaber som f.eks. øgede muligheder for, at anklagemyndigheden kan afvise sager, hvor det eksisterende bevismateriale ikke berettiger til yderligere undersøgelser, eller muligheden for, at en sagsøgt kan erklære sig skyldig i retten og derved afkorte sagsbehandlingen. Disse lovgivningsændringer har bidraget til at styrke

retsfølgelsens effektivitet og fremskynde sagsbehandlingen ved domstolene³. Hertil kommer, at Rumænien er gået i gang med at forberede gennemførelse af en uafhængig *evaluering af retsvæsenet*. Denne evaluering bør munde ud i foranstaltninger til en mere vidtrækkende reform af strukturer, procedurer og menneskelige ressourcer, som vil være nødvendige for at ledsage ikrafttrædelsen af de nye lovbøger.

De fire nye lovbøger er at betragte som et betydeligt skridt i reformen af retsvæsenet og med hensyn til retsprocessens konsekvens og effektivitet. Siden Kommissionens seneste vurdering fra juli 2010 er der opstået visse forsinkelser i forberedelsen af gennemførelsen af de nye lovbøger. Selv om datoen for gennemførelse af civillovbogen er fastsat til den 1. oktober, og gennemførelseslovgivning for de andre lovbøger er ved at blive fastlagt og færdiggjort, forventes det ikke, at der afsluttes konsekvensanalyser før efter sommer. Der er ikke gennemført megen uddannelse, og der foreligger stadig ikke nogen vidtrækkende gennemførelsesplan. Det vil være vigtigt at undgå afvigende praksis, og god forberedelse er afgørende for en problemfri gennemførelse af de andre lovbøger.

Siden Kommissionens seneste årlige vurdering er der gjort visse fremskridt med at etablere en gennemsigtig dialog mellem regeringen, retsvæsenet og civilsamfundet om reform af retsvæsenet. *Strategien for en reform af retsvæsenet*, der blev fastlagt i foråret 2010, er imidlertid ikke godkendt af regeringen og er stadig ikke blevet suppleret med en handlingsplan og en tidsplan. Den planlagte evaluering af, hvordan retssystemet fungerer, bør tjene som katalysator for denne proces. Et interessant initiativ til en reformstrategi for retsvæsenet, der er taget af en gruppe dommere, sagførere, universitetsfolk og repræsentanter for civilsamfundet, udgør også et værdifuldt bidrag til dette arbejde.

Der er kun gjort få reelle fremskridt siden sidste sommer med at adressere Kommissionens anbefalinger til løsning af presserende problemer med *kapacitetsubalance i retsvæsenet*: et forslag fra regeringen om at lukke et mindre antal overflødige domstole blev udvandet af parlamentet. Hertil kommer, at Kommissionens efterlysning af hasteforanstaltninger til forbedring af balancen ikke er efterkommet systematisk. Forslag om at styrke *ansættelse og uddannelse af dommere*, som også blev formuleret i efteråret, er endnu ikke blevet vedtaget. Det nationale retsinstitut er ikke blevet styrket på trods af dets vigtige rolle i forbindelse med forberedelsen af gennemførelsen af de nye lovbøger.

Rumænien har ved den lille reformlov revideret beføjelserne for *den øverste kassationsret* med henblik på at gøre det muligt for retten at fungere mere effektivt som kassationsret. Disse reformer er imidlertid ikke tilstrækkeligt vidtrækkende til effektivt at kunne tackle problemet med uensartet retspraksis. De nye procedurekodekser indfører en ny mekanisme til at sikre ensartet retspraksis - den præjudicielle afgørelse⁴, som til gavn for loven vil supplere den eksisterende appel. En fortolkningsdom fra højesteret i juli skulle forlænge forældelsesperioden for en sag, indtil der er truffet afgørelse om en forfatningsmæssig undtagelse. Anvendelsen

³ F.eks. er der siden januar 2011 og frem til 3. maj afsagt 3 endelige afgørelser og 20 ikke-endelige afgørelser, efter at de sagsøgte havde erklæret sig skyldige i højtprofilerede korruptionssager.

⁴ Under denne nye procedure kan dommere anmode om en præjudiciel afgørelse fra den højeste kassationsret i en igangværende sag, hvis der kan påvises modstridende retspraksis.

af strenge regler til at ledsage denne nye mekanisme vil være nødvendige for at undgå, at uberettigede anmodninger om præjudicielle afgørelser forsinker sagsbehandlingen uretmæssigt. Retspraksis offentliggøres endnu ikke 100 % elektronisk i Rumænien. Domstolenes begrundelser udstedes desuden ofte med betydelige forsinkelser, efter at der er afsagt kendelse.

Det forbliver en stor udfordring at øge *retsvæsenets ansvarlighed*. Siden Kommissionens seneste årlige vurdering er der blevet vedtaget nye ansættelsesregler for retsinspektører, og der er taget visse skridt til at forbedre retsinspektionens effektivitet og gennemsigtighed og for at gøre praksis ensartet. Inspektionens kapacitet og resultater er imidlertid ikke forbedret mærkbart. Inspektionens analyse af et udvalg af højtprofilerede korruptionssager, som er blevet forsinket ved domstolene, gav ikke bemærkelsesværdige resultater og mundede ikke ud i anbefalinger med hensyn til domstolspraksis. Rumænien har endnu ikke iværksat en gennemgribende reform af disciplinærsystemet. En vigtig reform af udnævnelserne til den højeste kassationsret med det formål at øge procedurernes objektivitet, grundighed og gennemsigtighed blev lagt frem af regeringen i maj, og den er genstand for drøftelser i parlamentet.

Et nyt *øverste retsråd* trådte til i januar, selv om dets endelige etablering blev forsinket på grund af retlige problemer og delvist genvalg. Retsrådet har siden det tiltrådte taget nogle indledende velkomne initiativer til styrkelse af retsinspektionen og for at lette civillovbogens ikrafttrædelse. Fremskridt på en række områder, der er relevante for CVM, vil afhænge af retsrådets indsats med gennemførelsen af reformen af retsvæsenet i den næste periode. Dette bør dokumenteres gennem gennemsigtige og objektive afgørelser om udnævnelser, styrkelse af det nationale retsinstitut og fremskridt med forvaltningen af menneskelige ressourcer.

Bekæmpelse af korruption

Der er opnået overbevisende resultater af *det nationale direktorat til bekæmpelse af korruption* med hensyn til retsforfølgning af højtprofilerede korruptionssager mod nuværende eller tidligere medlemmer af parlamentet eller regeringen, og der er sket en stigning i antallet af domme⁵. For de enkelte retters vedkommende er der imidlertid tale om blandede resultater. Selv om hovedparten af de højtprofilerede korruptionssager afgøres inden for en periode på tre år, er et betydeligt antal vigtige sager, der omfatter centralt placerede personer, stadig ikke afgjort ved retterne efter mere end tre år. Flere af disse sager er allerede helt eller delvist forældede, og mange andre sager nærmer sig forældelsesfristerne.

Siden Kommissionens seneste årlige vurdering har Rumænien identificeret de typiske årsager til *forsinkelser i højtprofilerede korruptionssager* og nedsat en fælles arbejdsgruppe, der skal adressere disse årsager. Der er siden juli⁶ fjernet visse vigtige proceduremæssige hindringer. Andre årsager vedrørende navnlig kapacitet, intern

⁵ Generelt har direktoratet fra juli 2010 til 1. april indledt 269 nye sager, og der er rejst tiltale over for 611 personer i 159 sager. Direktoratets statistikker viser, at 90 % af tiltalerne i de seneste 5 år har ført til domme, og at 90 % af alle undersøgelserne højst varer 1,5 år.

⁶ Disse omfatter ændringer omhandlet i lov nr. 177/2010 af loven om forfatningsdomstolen vedrørende ophævelse af suspension af sager, indtil der træffes afgørelse om undtagelser for manglende forfatningsmæssighed og bestemmelser i lov nr. 202/2010 (den lille reformlov).

organisation⁷ og retspraksis mangler stadig at blive adresseret effektivt. Hertil kommer, at Kommissionens analyse viste, at retterne har en for eftergivende og forsigtig tilgang til proceduremæssige spørgsmål, der rejses af sagsøgte, herunder anmodninger om yderligere ekspertise, udskydelse af retsmøder eller proceduremæssige undtagelser. Grundlæggende sagsforvaltningsforanstaltninger som f.eks. at give prioritet til vigtige eller komplekse sager træffes ikke rutinemæssigt. For at leve op til sine forpligtelser, hvad angår bekæmpelse af korruption på højt plan, skal Rumænien hurtigt træffe foranstaltninger til at sikre, at de endelige afgørelser træffes hurtigt i højtprofilerede sager, og at forældelse undgås i alle sager.

Resultaterne i bekæmpelsen af korruption afhænger af *politisk vilje* og *retsvæsenets engagement*. Der er mange gode eksempler på effektiv behandling af højtprofilerede korruptionssager i retten og på, at undersøgelser i komplicerede sager kan gennemføres effektivt ved samarbejde mellem forskellige myndigheder⁸. Stærk politisk støtte fra parlamentet til bekæmpelse af korruption er afgørende i denne forbindelse. Parlamentet har siden Kommissionens sidste vurdering stemt imod iværksættelse af efterforskning af korruptionsanklager over for en tidligere minister og nuværende medlem af parlamentet, de har nedlagt veto mod en ransagning i en anden igangværende efterforskning og afvist varetægtsfængsling af et andet parlamentsmedlem. Begge sager blev imidlertid behandlet ved domstolene.

Siden vedtagelsen af de nye lovgivningsrammer i august 2010 er *det nationale agentur for integritet* begyndt at opnå resultater og har videresendt en række sager vedrørende interessekonflikt, hvervsuforenelighed og formuer, der ikke kan begrundes, til de kompetente institutioner. Selv om agenturet har forbedret sine arbejdsmetoder og efterforskningseffektivitet, bør de kompetente retsinstansers og administrative myndigheders opfølgning forbedres mærkbart. Der er kun anvendt få sanktioner som følge af agenturets efterforskning, og dem, der er anvendt, er kun sjældent afskrækkende⁹. De fleste domstolsafgørelser i sager om interessekonflikt i forbindelse med offentlige indkøb afsiges generelt for sent. Det lader til, at de formueundersøgelseskommissioner, der blev nedsat under den reviderede lov om det nationale agentur for integritet på appelinstantniveau, i praksis afsiger kendelser på grundlag af realiteten i sager ud fra de samme krav til bevismaterialet som den statuerende ret. En sådan procedure forsinker ikke blot beslutningsprocessen inden for retsvæsenet, men giver også appelinstanterne, som bør være kompetente til at træffe afgørelse i agenturets sager, en dobbeltrolle. Det vil derfor være nødvendigt at træffe foranstaltninger, der kan forebygge uensartet praksis i formueundersøgelseskommissionerne. Der er behov for yderligere lovændringer for at gøre det muligt for agenturet at appellere formueundersøgelseskommissionernes afgørelser. Siden Kommissionens sidste årlige vurdering har domstole kun i to sager

⁷ Der er en betydelig mangel på retslokaler og mange ubesatte stillinger i den højeste kassationsrets kriminalafdeling, hvor der afventes afgørelser i mange sager.

⁸ I en stor operation ved grænserne i begyndelsen af året blev der konstateret udbredt korruption inden for grænsepolitiet og toldvæsenet gennem en indsats, der var veltilrettelagt i fællesskab af forskellige politistyrker og retsvæsenet. I maj blev der afsagt en førsteinstansafgørelse over for en dommer i en højtprofileret korruptionssag efter kun 6 måneder med ugentlige retsmøder, herunder juleaften og den 30. december.

⁹ Ud af i alt 82 afgørelser vedrørende hvervsuforenelighed, der blev bekræftet af domstolene, anvendte disciplinærkommissionerne kun sanktioner i 14 tilfælde, hvoraf 5 bestod i afskedigelse og 5 blot var advarsler.

bekræftet, at der var tale om uberettigede aktiver. Samtidigt er en række vigtige sager, som blev efterforsket efter den gamle lov, faldet bort, fordi de nåede forældelsesfrister, der blev fastsat ved revisionen af loven om det nationale agentur for integritet i august.

Rumænien har siden Kommissionens seneste vurdering forberedt en *uafhængig konsekvensanalyse* af sin politik til korruptionsbekæmpelse. Den anbefaling, der er indeholdt deri, lægger vægt på, at der foretages en politisk opprioritering af kampen mod korruption gennem en vidtspændende ny strategi til korruptionsbekæmpelse, der har langsigtede mål, og som inddrager de berørte parter fra den lovgivende, dømmende og udøvende magt og civilsamfundet.

Effekten af kampen mod korruption forringes af *alvorlige svagheder med hensyn til beslaglæggelse af gevinster hidrørende fra kriminalitet*. Resultaterne med hensyn til beslaglæggelse af aktiver hidrørende fra kriminalitet er meget begrænsede i Rumænien¹⁰, navnlig på grund af lovens begrænsede beslaglæggelsesmuligheder, restriktiv retspraksis og manglende proaktiv adfærd hos anklagemyndigheden¹¹. Den offentlige anklager gør en indsats for at adressere dette sidste forhold, men den hindres af mangel på ressourcer og navnlig af lovgivningen¹². I praksis kan aktiver hidrørende fra kriminalitet kun beslaglægges, hvis de hidrører direkte fra kriminalitet, for hvilken der er afsagt en dom, eller hvis de er forbundet med skade forvoldt ved en bevist overtrædelse af straffeloven. Der er også problemer med at beslaglægge aktiver, der er videregivet til tredjeparter. Herved er der en betydelig mængde aktiver af kriminel oprindelse, som ikke underkastes retlig kontrol. Dette er blevet illustreret for nylig i en sag med omfattende korruptionsefterforskning hos grænsepolitiet og toldmyndighederne, hvor det forventes, at der kun beslaglægges begrænsede aktiver, selv om det kan antages, at de pågældende kriminelle aktiviteter er blevet gennemført systematisk over en længere periode.

Rumænien har siden Kommissionens sidste vurdering taget skridt til at gennemføre mere effektiv kontrol af offentlige indkøb for at spore uregelmæssigheder på grundlag af risikoevalueringer. Rumænien har siden Kommissionens seneste vurdering retableret lovgivningsgrundlaget for departementet for bekæmpelse af svig - modstykket til OLAF - således at det kan gennemføre efterforskning. Disse forbedringer vurderes positivt, men den administrative kapacitet og kvaliteten af den administrative indsats er svage, og det er den største udfordring i forbindelse med offentlige indkøb.

3. KONKLUSIONER

Siden Kommissionens seneste vurdering i juli 2010 har Rumænien taget vigtige skridt til at forbedre effektiviteten i retsvæsenet, lovgrundlaget for det nationale

¹⁰ Statistikker fra de rumænske myndigheder viser, at der blev i 2010 blev afsagt kendelser om endelig beslaglæggelse af aktiver, der hidrørte fra alle former for forbrydelse, og som beløb sig til 1,8 mio. EUR. Heraf blev der reelt kun beslaglagt aktiver for 0,2 mio. EUR.

¹¹ Der er elementer i artikel 44 i den rumænske forfatning - herunder en paragraf, der fastslår, at al rigdom anses for at være erhvervet lovligt - som forhindrer fuld gennemsigtighed vedrørende aktiver og beslaglæggelse af aktiver.

¹² Regeringen har for nylig fremlagt et lovforslag om udvidet beslaglæggelse i Parlamentet.

agentur for integritet er retableret, forberedelserne til implementeringen af fire nye lovbøger er fortsat, der er iværksat forberedelser til en evaluering af, hvordan retsvæsenet fungerer, og der er gennemført en analyse af landets politik til korruptionsbekæmpelse. Det vil i den kommende periode være nødvendigt med et fortsat engagement for at implementere de nye lovbøger, de nødvendige afgørelser skal træffes for at omstrukturere retsvæsenet yderligere, for at konsolidere politikken til korruptionsbekæmpelse og for at opnå bedre resultater med beslaglæggelse af værdier, hvis oprindelse ikke kan forklares, og for at ibrugtage afskrækkende sanktioner for manglende overholdelse af loven.

Der skal gøres en hurtig indsats for at fremskynde behandlingen af en række højtprofilerede korruptionssager og forhindre, at de når forældelsesfristen. Kampen mod korruption bør forblive en topprioritet med støtte fra parlamentet, og der bør træffes hasteforanstaltninger til forbedring af beslaglæggelsen af gevinster fra kriminalitet, pengehvidvask bør retsforfølges, og der bør gøres en indsats over for interessekonflikter i forbindelse med forvaltningen af offentlige midler.

4. ANBEFALINGER

Kommissionen opfordrer Rumænien til at gøre en indsats på følgende områder på baggrund af Kommissionens vurdering af de fremskridt, der er gjort i Rumænien siden juli 2010. Disse anbefalinger bør kunne hjælpe Rumænien med at koncentrere sin indsats frem mod Kommissionens overordnede vurdering af Rumæniens fremskridt inden for rammerne af CVM, i sommeren 2012.

1. Reform af retsvæsenet

- (a) Der skal iværksættes ledsageforanstaltninger til civillovbogens ikrafttrædelse og vedtages en vidtspændende implementeringsplan for de tre resterende lovbøger; der skal afsættes tilstrækkelige ressourcer til uddannelse og omstrukturering af anklagemyndigheder, kapaciteten for det nationale retsinstitut skal øges, og der skal vedtages forslag til at forbedre uddannelse og ansættelsesstandarder
- (b) Der skal gennemføres en detaljeret analyse af uligevægtene med hensyn til arbejdsbyrde inden for retsvæsenet som forberedelse til den efterfølgende evaluering af retsvæsenet
- (c) Den planlagte evaluering af retsvæsenet skal færdiggøres, og der skal følges op på de heri formulerede anbefalinger
- (d) Der skal etableres rammer til overvågning af fremskridt med reformen af retsvæsenet med inddragelse af berørte parter herfra med henblik på gennemførelse af denne handlingsplan.

2. Retsvæsenets ansvarlighed

- (e) Der skal kunne fremvises resultater med hensyn til gennemsigtige og objektive forvaltningsafgørelser inden for retsvæsenet, f. eks. gennem udnævnelser, disciplinære afgørelser, evalueringer og forfremmelsessystemet ved den højeste kassationsret

- (f) Retsinspektionen skal kunne fremvise resultater med hensyn til analyse og forbedring af retspraksis, og reformen af inspektionen skal fortsættes
- (g) Al retspraksis skal offentliggøres, og der skal anvendes foranstaltninger, der kan sikre, at domstolenes begrundelser udstedes rettidigt og i overensstemmelse med lovgivningen.

3. Effekten af indsatsen inden for retsvæsenet

- (h) Der skal hurtigt træffes foranstaltninger til forbedring af retspraksis og sagsforvaltning, og behandlingen af vigtige højtprofilerede korruptionssager skal fremskyndes, således at forældelsesfristerne ikke udløber
- (i) Reformen af den højeste kassationsret skal fortsættes for at styrke dens kassationsrolle og sætte den i stand til bedre at behandle højtprofilerede korruptionssager
- (j) Den afskrækkende virkning skal forstærkes og ensartetheden af de retlige sanktioner øges i højtprofilerede sager, og der skal kunne fremvises bedre resultater i forbindelse med undersøgelse, retsforfølgning og domme i sager omfattende svindel med EU-midler og inden for offentlige indkøb
- (k) Der skal vedtages klare procedureregler for parlamentsafgørelser om ophævelse af parlamentsmedlemmers immunitet, der er baseret på god praksis i andre EU-medlemsstater.

4. Integritet

- (l) Der skal kunne fremvises resultater med hensyn til prompte og afskrækkende sanktioner, der er besluttet af administrative og retlige myndigheder over for lovovertrædelse og beslaglæggelse af aktiver, hvis oprindelse ikke kan forklares, i forbindelse med opfølgning af undersøgelser gennemført af det nationale agentur for integritet
- (m) Der skal træffes foranstaltninger til at sikre ensartet praksis for formueundersøgelseskommissionerne og sikre, at de behandler sagerne effektivt uden at foregribe rettens afgørelse
- (n) Samarbejdet mellem det nationale agentur for integritet og andre administrative og retlige myndigheder skal forbedres, navnlig inden for offentlige indkøb, og agenturets efterforskningskapacitet skal forbedres gennem opgradering af dets informationssystem og gennem målrettede risikoanalyser.

5. Bekæmpelse af korruption

- (o) Koordineringen af politikker til korruptionsbekæmpelse skal forbedres på højeste plan, og der skal formuleres en ny effektiv flerårig strategi til forebyggelse og sanktionering af korruption på grundlag af anbefalinger formuleret i forbindelse med en uafhængig konsekvensanalyse. Der skal

nedsættes en overvågningsgruppe sammen med civilsamfundet for at føre tilsyn med gennemførelsen af strategien.

- (p) Der skal kunne fremvises overbevisende resultater med hensyn til beslaglæggelse af gevinster hidrørende fra kriminalitet ved at anvende god praksis i andre EU-medlemsstater og vedtage en ny lov om udvidet beslaglæggelse og styrke retspraksis. Rumænien bør også kunne fremvise dokumenterede resultater med hensyn til retsforfølgning af pengehvidvask som en selvstændig lovovertrædelse
- (q) Der skal fastlægges regler til forebyggelse af interessekonflikt ved forvaltning af offentlige midler og inden for de myndigheder, der regulerer, kontroller og træffer beslutning om klager inden for offentlige indkøb. De kompetente myndigheders procedurer og kapacitet skal styrkes, herunder ved at følge op på den igangværende evaluering af dette område.